

- 2) Hvornår skal et arbejdsforhold anses for at henhøre under »staten« som omhandlet § 5 i direktiv 1999/70/EF og navnlig også med henblik på udtrykket »bestemte sektorer og/eller [...] bestemte kategorier af arbejdstagere« og dermed for at kunne begrunde andre retsfølger end private arbejdsforhold?
- 3) Omfatter begrebet »ansættelsesvilkår« i § 4 i direktiv 1999/70 også følgerne af den ulovlige afbrydelse af arbejdsforholdet, når henses til artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 2000/78/EF⁽²⁾ og artikel 14, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/54/EF⁽³⁾. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, kan forskellen mellem de oprindeligt fastsatte følger i den nationale lovgivning af ulovlig afbrydelse af et tidsubegrænset arbejdsforhold og et tidsbegrænset arbejdsforhold da begrundes i henhold til § 4?
- 4) Forbyder princippet om loyalt samarbejde, at en medlemsstat bevidst urigtigt fremstiller nationale retsfor skrifter for EU-Domstolen, og er retten forpligtet til — hvor det er muligt — at fortolke national ret i overensstemmelse med statens fortolkning, når der ikke foreligger en anden fortolkning af national ret, som også lever op til de forpligtelser, der følger af medlemskabet af EU?
- 5) Omfatter de gældende vilkår for en arbejdskontrakt eller et arbejdsforhold, som foreskrevet i direktiv 91/533/EØF⁽⁴⁾, og navnlig i artikel 2, stk. 1 og 2, litra e), tilfælde, hvor en tidsbegrænset kontrakt kan omdannes til en tidsubegrænset kontrakt?
- 6) Såfremt det forudgående spørgsmål besvares bekræftende, er en ændring med tilbagevirkende kraft af de retlige rammer, som ikke sikrer den ansatte muligheden for at gøre sine rettigheder i henhold til direktivet gældende, dvs. opfyldelsen af de arbejdsvilkår, der er anført i ansættelsesdokumentet, da i strid med artikel 8, stk. 1, i direktiv 91/533/EØF og formålene med direktiv 91/533/EØF, navnlig som angivet i anden betragtning hertil?
- 7) Skal de generelle principper i den gældende fællesskabsret om retssikkerhed, beskyttelse af den berettigede forventning, ligestilling af sagens parter, effektiv retsbeskyttelse, retten til en uafhængig domstol og mere generelt til en retfærdig rettergang, som garanteres ved artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (som ændret ved Lissabontraktatens artikel 1, stk. 8, og hvortil artikel 46 i traktaten om Den Europæiske Union henviser) — sammenholdt med artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, og med artikel 46, 47 og 52, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, proklameret i Nice den 7. december 2000, som gennemført ved Lissabontraktaten — fortolkes således, at de i relation til anvendelsen af

direktiv 1999/70/EF er til hinder for, at den italienske stat efter et betragteligt tidsrum (3 år og seks måneder) til en lovbestemmelse, nemlig artikel 9 i lovdekret nr. 70 af 13. maj 2011, som ændret ved lov nr. 106 af 12. juli 2011, tilføjer stk. 4a i artikel 10 i lovdekret nr. 368/01 med henblik på at ændre udfaldet af verserende retssager, hvilket direkte er til skade for arbejdstageren og omvendt til fordel for den statslige arbejdsgiver, og hvorved muligheden for at sanktionere misbrug af flere på hinanden følgende ansættelseskontrakter efter national ret ophæves?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5.7.2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) (EUT L 204, s. 23).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 91/533/EØF af 14.10.1991 om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet (EFT L 288, s. 32)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Napoli (Italien) den 7. februar 2013 — Fortuna Russo mod Comune di Napoli

(Sag C-63/13)

(2013/C 141/22)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Napoli

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fortuna Russo

Sagsøgt: Comune di Napoli

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvornår skal et arbejdsforhold anses for at henhøre under »staten« som omhandlet § 5 i direktiv 1999/70/EF⁽¹⁾ og navnlig også med henblik på udtrykket »bestemte sektorer og/eller bestemte kategorier af arbejdstagere« og dermed for at kunne begrunde andre retsfølger end private arbejdsforhold?

2) Omfatter begrebet »ansættelsesvilkår« i § 4 i direktiv 1999/70 også følgerne af den ulovlige afbrydelse af arbejdsforholdet, når henses til artikel 3, stk. 1, litra. c), i direktiv 2000/78/EF⁽²⁾ og artikel 14, stk. 1, litra. c), i direktiv 2006/54/EF⁽³⁾. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, kan forskellen mellem de oprindeligt fastsatte følger i den nationale lovgivning af ulovlig afbrydelse af et tidsubegrænset arbejdsforhold og et tidsbegrænset arbejdsforhold da begrundes i henhold til § 4?

3) Forbyder princippet om loyalt samarbejde, at en medlemsstat bevidst urigtigt i forbindelse med en præjudiciel forelæggelse fremstiller nationale retsfor skrifter for EU-Domstolen, og er retten forpligtet til — hvor det er muligt — at fortolke national ret i overensstemmelse med statens fortolkning, når der ikke foreligger en anden fortolkning af national ret, som også lever op til de forpligtelser, der følger af medlemskabet af EU?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5.7.2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) (EUT L 204, s. 23).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 11. februar 2013 — Gmina Wrocław mod Minister Finansów

(Sag C-72/13)

(2013/C 141/23)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gmina Wrocław

Sagsøgt: Minister Finansów

Præjudicielt spørgsmål

Er bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ til hinder for opkrævning af moms af transaktioner foretaget af en kommune i form af salg af formueaktiver, herunder fast ejendom, som den har erhvervet i henhold til lov eller vederlagsfrit,

navnlig ved arv eller gave, eller i form af apportindskud af aktiverne i erhvervsdrivende selskaber?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 21. februar 2013 — Staatssecretaris van Financiën mod X

(Sag C-87/13)

(2013/C 141/24)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: X

Præjudicielle spørgsmål

1) Er EU-retten, særligt bestemmelserne om etableringsretten og de frie kapitalbevægelser, til hinder for, at en indbygger i Belgien, som efter sin flytning bliver beskattet i Nederlandene som hjemmehørende, og som har haft udgifter til et slot i Belgien, der i Belgien er klassificeret som fredet bygningsværk og seværdighed, og som han benytter til privat bolig, ikke må fradrage disse udgifter i sin indkomstskat i Nederlandene, fordi slottet ikke er registreret som fredet bygningsværk i Nederlandene?

2) Har det herved nogen betydning, om den pågældende ved at vælge en progressiv sats for beskatningen af nuværende og fremtidige indkomster fra rørlige formuegoder kan fradrage omkostningerne i sin indkomstskat af disse indkomster i sit bopælsland Belgien?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 28. februar 2013 — Guy Kleynen mod Conseil des ministres

(Sag C-99/13)

(2013/C 141/25)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle